



T.C. 99 99
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Tarih : 10.12.2025
Sayı : 896

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Sağlık Hizmetleri Temel Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifim gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Dr. Jale Nur SÜLLÜ

Eskişehir Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler
Esas Komisyon	Adalet
Tarih: 12-12-2025	Esas No: 2/3415



TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LİĞİ
11 Aralık 2025
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
11 Aralık 2025
No: 1756283

GENEL GEREKÇE

İçinde bulunduğumuz süreçte, ekonomik, toplumsal, kültürel yozlaşmanın yol açtığı sorunların içinde var olan sistem, şiddeti doğurur hale geldi. Yaşamın her alanında yaşadığımız, tanıklık ettiğimiz ya da medyada sıklıkla duyduğumuz şiddetin, her geçen gün değişerek, dönüşerek varlığını sürdürdüğü görülmektedir. Sık sık gündeme gelen sağlıkta şiddet ise son yıllarda giderek artmıştır.

Sağlıkta şiddet, sağlık hizmeti özellikleri nedeniyle tüm sağlık çalışanları açısından birçok tehlike ve risk içermektedir. Özelliği gereği, taşıdığı tehlike ve riskler nedeniyle sağlık hizmetleri çok tehlikeli ve tehlikeli işler kapsamında tanımlanmaktadır. Doğası gereği, tehlike ve risk içeren sağlık sektöründe, sağlık çalışanlarına yönelik şiddet, sağlık çalışanlarının daha farklı tehlikelerle karşı karşıya kalmasına yol açmaktadır.

Uzun ve zorlu bir eğitim yaşamı ardından son derece zor koşullarda büyük bir özveri ile çalışan doktorlar ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddet olaylarındaki artışın, tıpkı diğer şiddet olayları gibi politik olduğu yadsınamaz. Sağlık hizmetlerini ticarileştiren, hastayı müşteri olarak gören anlayışla 2003 yılından itibaren Sağlıkta Dönüşüm Programı adı altında uygulanan sistemde hasta ile doktor karşı karşıya gelmektedir. Hastalar karşılaştığı sistemden kaynaklı sorunlarda doktorlara öfkelenmekte doktoru sorumlu tutmaktadır.

Yıllardır siyasilerin kullandığı doktorları suçlayıcı popülist söylemlerin de doktorluk mesleğini itibarsızlaştırmaya yönelik olarak bilinçli kullanıldığı görülmektedir. Bu itibarsızlaştırma süreci, doktorların içinde bulunduğu sağlık sisteminden kaynaklı performans baskısı, yoğun iş temposu, nöbet ve sosyo-ekonomik sorunları daha da ağırlaştırmaktadır. 2003 yılından itibaren piyasa odaklı ve sağlık çalışanlarını değersizleştiren sağlık politikalarının sonucu şiddet olaylarının sayısının artışında etkili olduğu sıklıkla ifade edilmektedir.

Özellikle, sağlık çalışanlarına yönelik fiziksel şiddetin, son yıllarda ülkemizde ciddi artış gösterdiği kaydedilmektedir. Türk Tabipleri Birliği ve Tabip Odaları'nın Kasım-Aralık 2023 tarihleri arasında hekimler ile yaptığı anket çalışmasına göre, 10 hekimden yaklaşık 9'u çalışma hayatı boyunca hasta veya yakını tarafından en az bir defa şiddet görmüş; şiddet görenlerin ise neredeyse 3'te 2'si beyaz kod veya yetkili mercilere bildirimde bulunmadığını belirtmiştir. Ayrıca her 10 hekimden yaklaşık 6'sı son bir sene içerisinde hasta veya hasta yakınlarından şiddet görmüştür.

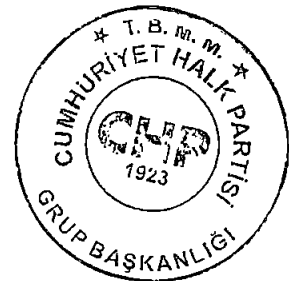
Oysa ki, Anayasa'nın 49'uncu maddesi, "Devletin çalışanların hayat seviyesini yükseltmek, çalışma hayatını geliştirmek için çalışanları korumakla ilgili gerekli tedbirleri alır" yükümlülüğünü açık olarak belirtmektedir. Sağlık çalışanları 6331 sayılı İş Sağlığı ve Güvenliği Kanunu kapsamındadır ve Kanunun 4'üncü maddesi, (işverenin genel yükümlülüğü) işverenin çalışanların işle ilgili sağlık ve güvenliğini sağlamakla yükümlü olduğunu ve bunun için gerekli tüm önlemlerini alması gerektiğini ifade etmektedir.

Türkiye'de 2011 yılında Sağlık Bakanlığı'nın "Emeğe Saygı Şiddete Sıfır Tolerans" başlığı altında yürüttüğü çalışmalar idari yapı içinde yer alan sorumlularca benimsenmediği, uygulanmadığı ve desteklenmediği, tam tersine karşı tutum izlendiği süreçte Türkiye'de "Şiddete Sıfır Tolerans" kavramından söz etmenin sağlık çalışanları açısından oldukça zor olduğu belirtilmektedir.



Sağlık hizmeti sunan doktorların, hemşireler ve diğer sağlık personellerinin, günlük mesailerinde sık sık fiziki saldırılara maruz kalması, çalışanların moral ve motivasyonunu olumsuz etkilemekte, yurt dışına g tetiklemekte; aynı zamanda sağlık hizmetlerinin kalitesini düşürmektedir. Bu tür saldırılar, sadece mağdur sağlık personelini değil, toplumun tamamını etkileyen bir halk sağlığı sorunu haline gelmiştir.

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin caydırılması amacıyla cezai yaptırımlar artırılmış olsa da, bu önlemlerin yetersiz kaldığı görülmektedir. Teklif edilen düzenleme ile, sağlıkta şiddetin önlenmesi amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan sağlık personeli ile yardımcı sağlık personeline karşı görevleri sebebiyle işlenen suların önüne geçilmesi hedeflenmektedir



MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile, 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 12'nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "kasten yaralama" ibaresinden önce gelmek üzere "kasten öldürme (madde 81)," ibaresi eklenmiş ve fıkranın (a) bendinde yer alan "yarı" ibaresi "üçte iki" şeklinde değiştirilmiştir. Yapılan düzenleme ile, kamu kurum ve kuruluşlarında görev yapan sağlık personeli ile yardımcı sağlık personeline karşı görevleri sebebiyle işlenen suçlara verilen cezalarda artışa gidilerek sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin önlenmesi amaçlanmıştır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.



SAĞLIK HİZMETLERİ TEMEL KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanununun ek 12 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “kasten yaralama” ibaresinden önce gelmek üzere “kasten öldürme (madde 81),” ibaresi eklenmiş ve fıkranın (a) bendinde yer alan “yarı” ibaresi “üçte iki” şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.



10

11